

ಅಂತ ಆದಿ ಸಾಕಷ್ಟು ದುಡ್ಪು ಕಳೆದು, ಉರಿನಲ್ಲಿ ಜೂಬಿಗೆ ತನ್ನ ಅಪ್ಪನ ಅಪ್ಪರ ಬಳಿ ಸಾಲ ಮಾಡಿ, ಹೊನೆಗೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟವರ ವಸೂಲಿಯ ತಡೆಯಲಾರದೆ ಉರು ಬಿಟ್ಟದ್ದು ಉರಿನ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಪುಡಿದು ಪುಡಿದು ಸಾಲ ಮಾಡಿ ಹೋಗಿದ್ದ. ಹೊಸ ಮನ ಕೆಲಸ ಅಲ್ಲಿಗೇ ನಿಂತು ಹೋಗಿತ್ತು ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಮಗ ಕೂಲಿ ಕೊಡದೆ ಅವರು ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಕೆಲಸ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬೇಲೆ ಕಡೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಇದನ್ನೇಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ರಾಮನಿಗೆ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿ, ಅಸ್ತಫ್ಣಾಗಿ ಗೆಳೆಯ ಶಿವನ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸಿದ.

ಶಿವನ ಮನೆಗೆ ರಾಮ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ, ನೇಮುದಿ, ಸಂತೋಷ ನೆಲೆಸಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ತನಗೆ ಆ ನೇಮುದಿ ಶಿಗಲೀಲ್ಲವಲ್ಲ ಅಂದುಕೊಂಡನು. ರಾಮ ಬಂದಾಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವ ನಾಟ್ಯ ನಟರಾಜನ ವಿಗ್ರಹದ ಕೆತ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಮಗನಾಗಿದ್ದ. ಅವನ ಕೈಚಕ್ಕಳಕ ಹಾಗೂ ಮಿರುಗುವ ಅವನ ಬೋಳಿತಲೆ ಕಂಡು ರಾಮ ಬೆರಗಾದ. ತಾನು ಹಿಂದೆ ಕಾಶಿಯ ವಿಶ್ವನಾಥನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ ಶಿವ ಹೇಳಿದ್ದನೋ ಹಾಗೇ ಶಗಳೂ ಅವನ ಬೋಳಿತಲೆ ಭಳಿಧಳಿ ಹೋಳೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ! ಅದರೆ ರಾಮ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಅತನ ಬಳಿ ಪ್ರಸಾತೀಸಲು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಆತ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅಮ್ರೋತ್ತಿಗೆ ಶಿವನ ಸೌರ ರಾಮನಿಗೆ ಹಾಲು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿ ಅವನ ಕಾಶಿಯಾತ್ಮೆಯ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಹೇಳಿರು. ಶಿವನ ಮಗನೂ ಬಂದು ರಾಮನ ಯೋಗಕ್ಕೆಮವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದ. ಆಗ ರಾಮನನ್ನು ಶಿವ ನೀನು ಕಾಶಿಗೆ ಸುಲಖಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬಂದಾ? ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ‘ಹೋಗಿ ಬಂದೆ. ಗಂಗಾನದಿಯಿಂದ ಗಂಗಾಜಲ, ಪ್ರಸಾದ ತಂದಿದ್ದೇನೆ, ತಗೋ. ಅದರೆ ನನ್ನ ಹರಕೆಯನ್ನು ಆ ವಿಶ್ವನಾಥ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ! ’ ಎಂದ. ಶಿವ, ‘ಕಾಶಿ ವಿಶ್ವನಾಥ ದೊಡ್ಡವನು! ನಿನ್ನ ಹರಕೆಯನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ನಿನಗ್ಗಾಕೆ ಅವು ಮೇಲೆ ಅಪ್ಪು ಅನುಮಾನ? ಬಾ! ’ ಅಂದನು.



ರಾಮ, ‘ನಾನು ಕಾಶಿಯಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುವಾಗ ನೀನು ಹಿಂದೆ ನೀರು ಪುಡಿಯಲು ಹೋಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದಲ್ಲ, ಆ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ನಾನೂ ಹೋಗಿ ಬಂದು ರಾತ್ರಿ ಉಳಿದಿದ್ದೆ. ಆ ವ್ಯಧ ದಂಪತೀಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನನ್ನನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಪಚರಿಸಿದರು’ ಎಂದ. ಆಗ ಶಿವ ‘ಅದೂ ದೇವರ ಸೇವೆಯೇ ಅಲ್ಲವೇ ರಾಮಾ?’ ಎಂದರೂ, ಆ ಗುಡಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ತಾನು ನಿಂತು ಮಾಡಿ ಬಂದ ತನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

‘ಇಗೆ ಬಾ, ನಿನಗಾಗಿ ಒಂದು ನಟರಾಜನ ಕಲಾಕೃತಿಯನ್ನು ಕೆತ್ತನೆ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟದ್ದೇನೆ. ‘ಇದು ಕಾಚಿಗೆ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅದ್ದುತವಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿರುವ ನಾಟ್ಯ ನಟರಾಜ. ಅದರೆ ಇದನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಮಾರಲು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅನೇಕರು ಬಂದು

ತಮಗೆ ಕೊಡು ಅಂಥ ದುಂಬಾಲು ಬೆಂದ್ದು ಕೇಳಿದರು. ನೀನು ಕೆಳಿದಪ್ಪು ಹಣ ಕೊಡ್ದಿಲ್ಲವಿ ಅಂದರು. ಅದರೆ ನಾನು ಇದನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಮಾರಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ಬರಲಿ, ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಿನಗೇ ಇದನ್ನು ಕೊಡುವ ಅಂಥ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿದ್ದೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಶಿವ ತನ್ನ ಬೋಂಗಾರ ರಾಮನನ್ನು ತಮ್ಮ ‘ದೇವರ ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದನು. ಅಲ್ಲಿ ರಾಮ ಆ ನಟರಾಜನ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮೂರ್ಖಗೊಂಡವನಂತೆ ಕಂಡನು. ಆ ಪ್ರತಿಮೆಯಿಂದ ಕಾಶಿ ವಿಶ್ವನಾಥನೇ, ಕಾಶಿಯ ಅದಿಭೇರವನೇ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಎಂದ್ದು ಬಂದಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಆಗ ಶಿವ ತಾನು ಮಾಡಿದ ನೃತ್ಯ ನಟರಾಜನ ಕಲಾಕೃತಿಯನ್ನು ದೇವರ ಸನ್ವಿಧಿಯಿಂದ ಎತ್ತಿ ರಾಮನ ಕೈಗೆ ಇಡುತ್ತಾ, ‘ಇದನ್ನು ನೀನು ನಿನ್ನ ಹೊಸ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಇಡು. ಇಡರಿಂದ ನಿನಗೆ, ನಿನ್ನ ಪುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಹೋಗಿರುವ ನಿನ್ನ ಮತ್ತುಳ್ಳ ಸುಲಖಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅವನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ರಾಮ ನಾಟ್ಯ ನಟರಾಜನನ್ನು ತನ್ನ ಕಟ್ಟಣ್ಣಗಳಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಕೊಳ್ಳತ್ತಾ ಮೈಮರೆತನು.

ಪೇರಣೆ: ಲೀಯೋ ಟಾಲ್‌ಸ್ಟ್ರೋಯ್ ಅವರ ಬಂದು ಕಳೆ ●